உ

சிவமயம்.

காஞ்சிபுரம்

காமாட்சியம்மன்

ஆசிரியவிருத்தம்

இஃது

திருவாலங்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்பார்வையிடப்பட்டு

அ - இரங்கசாமிமுதலியாரவர்களது

பூமகள்விலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

௧௮௮௭-௵

உ

கடவுள் துணை

காஞ்சீபுரம்

காமாட்சியம்மன்

ஆசிரியவிருத்தம்.

—*—

காப்பு-பின்முடுகுவெண்பா

மங்களஞ்சேர்கச்சிநகர் மன்னுகாமாட்சிமிசைத்
துங்கமுளதமிழ்ப்பதிகஞ் சொல்லவே-திங்கட்
பயமருவுமணியணியும் பாதனுளத்தனின்மகிழுங்
கயமுகனைவெங்கரனிருத்தாள்-காப்பு.

ஆசிரியவிருத்தம்

சுந்தரிசவுந்தரி நிரந்தரிதுரந்தரி சோதியாய்நின்ற
உமையே, சுக்கிரவாரத்திலுனைக்கண்டு தெரிசித்தவ
ர்க்கிடும்பத்தைநீக்கிவிடுவாய் சிந்தைதனிலுன்பதத்
ன்னையேதொழுதவர்கடுயரத்தைமாற்றிவிடுவாய்செ
கமெலாமுன்மாயையைப் புகழவென்னலாமோ சிறியனெ
ன்முறைதந்திடாது சொந்தவுன்மைந்தனை யெத்தனைநாட்
சிக்கச்செறியகடனன்னுதம்மா சிவசிவமசேல்வரி பர

மணிடயீஸ்வரி சிரோன்மணிமனோன்மணியுநீஅந்த
ரிதுரந்தரிநிரந்தரி பரம்பரியனாதரட்சகியும்நீயேஅ
ழகானகாஞ்சியில் புகழாகவாழ்ந்திடுமம்மை காமாட்
சியுமையே (க)

பத்துவிரல் மோதிரம் எத்தனைப் பிரகாசமது
பாடகந்தண்டைகொலுசும்பச்சைவைடூரியமிச்சை
யாயிழைத்திட்டபாதச்சிலம்புனொளியும்முத்துமூக்
குத்தியும்ரத்தினப்பதக்கமுமோகனமாலைபழகும் மு
ழுதும் வைடூரியம்புட்பராகத்தினால் முடிந்திட்டதா
லியழகும் சுத்தமாயிருக்கின்ற காதினிற் கம்மலுஞ்
செங்கையிற்பொன்கங்கணம் செகமெலாம் விலைபெ
ற்றமுமெலா மொளிவுற்ற சிறுகாது கொப்பினழகு
ம் அ திவா தன்றங்கை சத்திசிவரூபத்தையடியனா
ற் சொல்லதிறமோ, அழகானகாஞ்சியில் புகழாகவா
ழ்ந்திடுமம்மைகாமாட்சியுமையே (௨)

கெதியாகவுந்தனைக் கொண்டாடி நின்றன் குறைக
ளைச்சொல்லிநின்று கொடுமையாயென்மீதிவறுமை
யைவைத்து நீகுழப்பமாயிருப்பதேதனே சதிகாரியெ
னறுகானறியாமலுந்தனைச் சதமாகநம்பினேனேசற்
றுகிலும்மனதுவைத்தென்னை ரட்சிக்கசாதகமுனா

கில்லேமயாமறிபோல்வொளிவுற்றபுழைநெடுங்கரமு
டைய மதகஜனேயீன்றதாயே மாயனிடதங்கையேப
ரமனதுமங்கையேமயானத்தில்நின்றவுமையே அதி
காரியென்றுகா ஞ்சையாய்கம்பிநேனன் புலைவத்தெ
ன்னையாள்வாய் அழகானகாஞ்சியில்புகழாகவாழ்ந்தி
டு மம்மைகாமாட்சியுமையே (௬)

பூமியிற்பிள்ளையாய்ப் பிறந்தும்வளர்ந்துநான் பே
ராஸைதல்லுமறியேன் பெரியோர்கடரிசன மொரு
நாளுநான்கண்டு போற்றிகொண்டாடி யறியேன் வா
ழியென்றன்னைசில காமியென்றேசொல்லி வாயினு
ற்யாடியறியேன் மாதாபிதாவினிட பாதத்தைநானு
மே வணங்கிபோருநாளுமறியேன் சாமியென்றேயெ
ண்ணிசத்ருடன்கைகூப்பிசரணங்கள்பண்ணறியே
ன் சற்குருவின்பாதார விந்தங்களைக்கண்டுசேரப்ட்டா
ங்க தெண்டனிட்டறியேன் ஆயிரமூமியிலடியனை
ப்போல்மூடரையெங்கிங்கண்டதுண்டோ அழகானகா
ஞ்சியில்புகழாகவாழ்ந்திடுமம்மைகாமாட்சியுமையே

பெற்றதாயென்றன்னை மெத்தவும்கம்பிகான்பிரி
யமாயிருந்தேனம்மா பித்தலாட்டக் க ரியென்று ந
டந்தப துன்புருஷனைமறந்தேனம்மா பதத்தை விருந்

அழுங்கிச் சுழுடிராங்காமலப்பாமுகம் பார்த்திருந்தா
ல் பாலனுனைப்படி விசனமில்லாமலே யாளுகட்டிரு
ப்பதம்மா இத்தனை மோசங்களாகாதுவாகாது விருத
ர்மமல்லவம்மா எத்தனை ரட்சிக்கவித்தனைகவில்லையே
யிதாநீயிபல்லவம்மா அத்திமுகனுசையோ விப்புத்தி
ரனைமறந்தனை யெனக்கருள்புரிகுவாய் அழகானகா
ஞ்சியில்புகழாகவாழ்ந்திடுமம்மைகாமாட்சியுமையே

மாயவன்றங்கைநீ மரகதவல்லிநீ மணிமந்திரகாரி
நீயே மாயாசொரூபிநீ மகேஸ்வரியுமானநீ மலையர
யன்மகளானைநீ தாயேமீனாட்சிநீ சற்குணவல்லிநீ த
யாநிதிவிசாலாட்சிநீ தாரணியில்பெயர்பெற்றபெரிய
நாயகியும்நீ சரவணனையின்றவளும்நீ பெய்கனுங்கனு
டிநீ அத்தனிடபாகமதைப் பேர்பெற்றவளர்த்தவளும்
நீபிரணவசொரூபிநீ பிரசன்னவல்லி பெரியவுண்ணா
முலையுநீ ஆதிமகமாயிநீ ஆனந்தவல்லிநீ அகிலாண்ட
வல்லிநீயே அழகானகாஞ்சில் புகழாகவாழ்ந்திடும
ம்மைகாமாட்சியுமையே (௬)

பேரல்லாதபிள்ளையாயிருந்தாலும் பெற்றதாய் ப
க்ஷிக்கச் சொல்லவில்லையோ பேய்ப்பிள்ளையானாலுந்த
ன்பிள்ளையாய்ப் பிரியமாய்வளர்க்கவில்லையோ பாகல்
லாகிலும்பூச்சரிவில்லாமல் சுப்விடுங்கசப்பிதானாகு

குறவில் கடுகதனிலெட்டிலொரு கூறுவதிலாகிலுங் காதினிலுழைந்ததிலேயோ, இல்ல' தவன்மங்களென் மீதுலேனம்மா யினிவிடுவதில்லேசும்மா இருவரும்ம டிபிடியாய்த் தெருவில் வீழ்வது மிதுதரும மல்லவ ம்மா அல்லாருமுன்னேயே சொல்லியேயேசுவாரது நீதியல்லவம்மா அழகானகாஞ்சியில்புகழாகவாழ்ந்தி டுமெம்மைகாமாட்சியுமையே (எ)

முன்னேயோர் சென்மாந்த்ரமென்ன பாவங்களுமுடனுய்ச்செய்தனம்மா மெய்யென்று பொய்சொல்லிக் கைதனிற் பொருள்தட்டி மோசங்கள் பண்ணினே னோ என்னமோதெரியாது விட்சணந்தன்னிலே யி க்கட்டுவந்ததம்மா ஏழைநான்செய்தபிழைதாய்பொ ருத்தருடந்துமென்கவலேதீருமம்மா சின்னங்களாகா துசொல்லவுமில்லேயோத யேசிறுநாணமாகுதம்மா சிந்தனைகளென்மீதில்வைத்தநற்பாக்கியமருள் சிவச த்திகாமாட்சிநீ அன்னவாகனமேறி யானந்தமாக வு ன்னடியன்முன்வந்து நிர்ப்பா அழகானகாஞ்சியில்பு கழாகவாழ்ந்திடுமம்மைகாமாட்சியுமையே (அ)

எந்தனைப்போலவே சென்னம்யெடுத்தோர்களின் பமாய்வழ்ந்திருக்க யான்செய்தபாவமோ வித்தனை வறுமையிலுழன்றடியேன் தவிப்பதம்மா உன்னையே

துணையென் றுருகியாய்நம்பினே னுன்பாதஞ் சாட்
சியாக உனையன்றிவேறு துணையினியாரையுங் கா
ணேன் உலகதனிலெந்தனுக்கு பின்னையென்றெண்
ணி நீ சொல்லாமலென்வறுமை போக்கடித்தென்னை
யாட்சி நூலோகமெச்சவே பாலன்மார்க்கண்டன் போ
லதிரியமாய்க் காத்திடம்மா அன்னையே யின்னமுன்
னடியேனை ரட்சிக்க அட்டிசெய்யாதேயம்மா அழகா
னகாஞ்சியில் புகழாகவாழ்ந்திடு மெம்மைகாமாட்சி யு
மையே. (௬)

பாரதனிலுள்ளவும்பாக்கியத்தோடென்னை பாரகு
டனிரட்சிக்கவும் பக்திய யுன்பாதம் நித்தந்தெரிசித்
தவர்பாலருக்கருள் புரிகுவாய் சீர்பெற்ற தேசத்தில்
பிணிபிணிகள்வாராமல்செங்கலியையணுகாமலும்சே
யளிடபாக்கியஞ்செல்வங்களைத்தந்துசெயம்பெற்று
வாழ்ந்துவரவும்பேர்பெற்றகாலனைப் பின்றொடாவெ
ட்டாமற் றிரியமாய்காத்திடம்மா திரியமாயுன்மீதில்
சிறியனுன்சொன்னகவிபிழைகளைப்பொறுத்துரட்சி
ஆரதனிலம்மணல்குவித் தரும்பூசை செய்தபெத்தன்
மையேகாம்பரியே அழகானகாஞ்சியில் புகழாகவா
ழ்ந்திடுமெம்மைகாமாட்சியுமையே (௭)

எத்தனையோ சனங்களும்பெட்டகத்தன்று தெரியாது விட்டு
மித்தன்னியம்மா இனியாகிலுங்கிருபைவைத்தென்னை ரட்

சியுமினி ஜெனனமெடுத்திடாமல் முத்திதர வேணு
மென்றுன்னையேதொழுதுநான் முக்காலு நம்பினே
னே. முன்பின்னுந்தோணாத மனிதனைப்போலநீமு
ழித்திருக்காதையம்மா. வெற்றிபெறவுன்மீதில்பத்தி
யாய்நான்சொன்னவிருத்தங்கள்பதினொன்றையும் வி
திப்பமாய்க்கேட்டநீயளித்திடும்செல்வத்தை விமல
ஞோசப்போரு. அத்தனிடபாசமதை விட்டுவந்தே
யென்னருங்குறையைத் தீருமம்மா. அழகானகாஞ்சி
யில் புகழாகவாழ்ந்திடும்மம்மைகாமாட்சியுமையே()

காமாட்சியம்மன் ஆசிரியவிருத்தம்

முற்றிற்று.

———